

at man til denne Uddannelse kan anvende de dertil bedst egnede Personer indenfor Hæren. Uddannelsen kan henlægges til den bedste Aarstid og til det gunstigste Sted. Benytter man dertil en af vore Uddannelseslejre, hvor man er fri for Byens Fristelser og kan udnytte Tiden fra Morgen til Aften, vil der sikkert kunne naas et godt Resultat, selv om den tilstaaede Tid kun er kort. Med den Styrke, der efter Lovforslaget skal indkaldes til Uddannelse ved Landstormen, vil denne kun kunne betragtes som et Forsøg, men det er et Forsøg, som kan bygge en Bro over til en fremtidig Ungdomsopdragelse i større Stil, hvis Udviklingen i Fremtiden gaar ad Fredens Vej, saaledes at Rustningerne stadig kan indskrænkes. Men hvis Udviklingen gaar den modsatte Vej, faar Landstormen den militære Betydning, at den vil tillade en Forøgelse af Krigsstyrken efter en kort Tids supplerende Uddannelse.

Jeg glemte før, da jeg omtalte Generalernes Bemærkninger til Regeringsforslaget, at nævne, at Generalernes Anker mod Kystartilleriets Ordning ogsaa fuldstændig er taget til Følge, idet det Forslag, der her foreligger til Kystartilleriets Ordning, fuldstændig er det samme, som Generalerne havde forlangt.

Som jeg før paaviste, maa dette Hærløvsforslag i organisatorisk Henseende betegnes som tilfredsstillende. Det maa siges at byde et brugbart Grundlag for en ny Hærorrdning, men selv om saa er, er det dog ikke dermed givet, at dette Forslag bør foretrækkes fremfor den nugældende Ordning. Dette kan kun afgøres ved en Sammenligning mellem de to Ordninger. Ved den nuværende Ordning klæber der følgende Mangler: den koncentrerer Forsvaret paa Sjælland, hvilket ikke svarer til den nuværende strategiske Situation, Hærens Mobilisering er usikker og langsom, Fodfolkets Bevæbning er ikke tidssvarende, der findes ingen Maskingeværformationer, Artilleriet er alt for svagt i Forhold til de andre Vaaben, og det mangler svært Feltskyts, de værnepligtige Befalingsmænds Antal er for ringe, og de er utilstrækkeligt uddannede, der findes saa godt som intet Flyvervæsen. Paa den anden Side byder den nuværende Organisation en større Krigsstyrke og fastere Rammer. Den nye Ordning afhjælper alle disse Mangler, men den giver en mindre Krigsstyrke og svagere Rammer, selv om disse dog maa siges at være forsvarlige, og Mandskabet faar en noget kortere Uddannelsesetid. Med Hensyn til Krigsstyrken

stiller Forholdet sig saaledes: den gamle Ordning Krigsstyrke er paa 52 Batailloner Fodfolk, 16 Eskadroner Rytteri, 20 Batterier Artilleri og 12 Ingeniørkompagnier, medens den nye Ordning Krigsstyrke bliver paa 35 Batailloner Fodfolk med 12 Maskingeværkompagnier, 9 Eskadroner Rytteri, 45 Batterier Artilleri, hvoraf 18 med svært Skyts, og 13 Ingeniørkompagnier. Overfor den nuværende Ordning 52 Batailloner Fodfolk, bevæbnet med Gevær 89, kommer altsaa til at staa 35 Batailloner, udrustet med Rekylgeværer, og 20 Maskingeværkompagnier, og overfor 12 Batterier med almindeligt Feltskyts kommer til at staa 45 Batterier, hvoraf 18 med svære, moderne, langtrækkende Kanoner. Selv om den nye Ordning giver en mindre Styrke, bliver dens Kampkraft alligevel langt større, og den vil derfor ogsaa kunne yde et langt stærkere Forsvar. Skal man derfor vælge mellem den gamle og den nye Ordning, synes jeg ikke, der kan være nogen Tvivl, og ønsker man i Fremtiden at gaa til en stærkere Hær, anser jeg ogsaa den nye Ordning for at være langt at foretrække som Udgangspunkt for en videre Udvikling. Naar man endvidere betænker, at den gamle Ordning nu ikke gennemføres i sit fulde Omfang, og at der ingen Udsigt er til, at dette vil ske i Fremtiden, maa man erkende, forekommer det mig, at den nye Ordning er et absolut Fremskridt i forsvarsmæssig Henseende. Vi faar nu en Hær, som paa rette Maade er fordelt mellem Landsdelene, som er organiseret og udrustet paa moderne Vis, og som trods det, at den har en ringere Styrke end den nuværende, repræsenterer en større Kampkraft, altsaa en Hær, som har større Udsigt til at kunne løse de Forsvarsopgaver, den vil blive stillet overfor. Jeg giver gerne Forslaget om en saadan Hær min Tilslutning.

Brandes: En stor Del af det ærede Medlems Foredrag gik ud paa at fremstille, hvorledes Sagkundskabens Fordringer var tilfredsstillet ved det foreliggende Forslag. Ganske vist var det ikke saaledes, at de Krav, som var blevet stillet fra, hvad det ærede Medlem kaldte Generalernes Side, var stillet til dette Forslag, som foreligger for det høje Landsting, men de var stillet til Regeringens Forslag, som ikke mere foreligger; men man maatte forstaa den ærede Taler saaledes, at han mente, at disse Fordringer tilfredsstilledes gennem det nu foreliggende Forslag, saaledes at Generalerne burde og maatte have erklæret